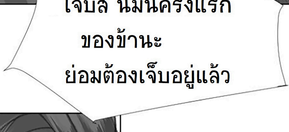

ได้...ข้าจะ
....ผ่อนคลาย

...เจ็บมากหรือ

เจ็บสิ นี่มันครั้งแรก
ของข้านะ
ย่อมต้องเจ็บอยู่แล้ว

.....

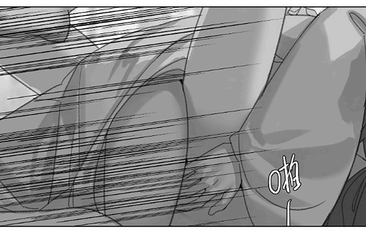

พรืด

หลานจ้าน หลานคนดี
พี่รอง ข้าจะบอกเจ้าให้นะ
ว่าต้องทำเช่นไร
เจ้าแค่จูบข้า
ข้าก็ไม่เจ็บแล้ว

....ยะ...
อย่าเรียกข้าเช่นนี้

ไม่ชอบหรืองั้นข้า
เปลี่ยนไปเรียกอย่างอื่นก็ได้
หานกวงจวิน น้องวั่งจี พี่จ้าน

เจ้าชอบแบบไหน
อ๊าาาา อื๊อาาาา

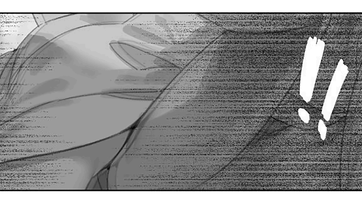

อ๊าาา

อื้อ

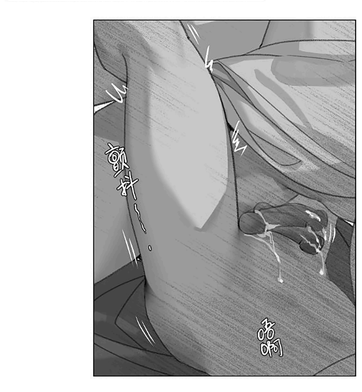

ขอโทษ

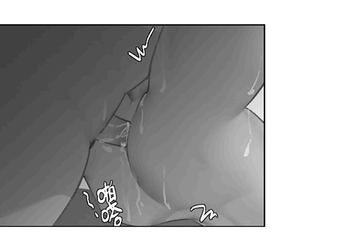

เจ้าเคยบอกเองนะ
ว่าระหว่างเจ้ากับข้าไม่
จำเป็นต้องกล่าวคำพูดนี้
ตลอดกาล

รู้สึกดีไหม
ข้างในข้า

!!

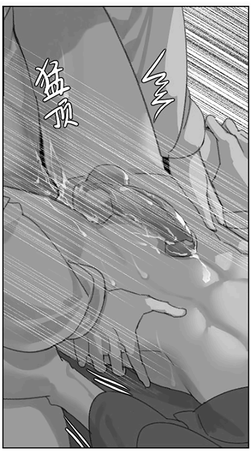

เอ๊ะ!!

หลานจ้าน หลานจ้าน
ข้าชอบเจ้าจะ
ตายอยู่แล้ว

ข้าเป็นของเจ้า
เป็นของเจ้าคนเดียว
อ๊ะ อ่ะ
อ๊ะ อ่ะ
เบาหน่อย
บะ...เบา..
อ๊ะ!
อ๊ะ
หลานจ้าน
เจ้าช่างดีเหลือเกิน
ทั้งหล่อเหลา
น่าหลงใหล
ดีดพิณไพเราะ
ดัดอักษรงามเลิศ
พลังปราณแข็งแกร่ง
ดับแก่กล้า
ลีลาบนเตียง
ก็ยอดเยี่ยม ท่าไมเจ้า
ถึงวิเศษขนาดนี้
.....
เจ้าบอกซิ
ว่า ข้ารักเจ้า
หรือไม่
จ๊วบ
ข้าให้เจ้าแค่คนเดียว
เจ้าอยากเข้าไปลึก
แค่ไหนก็ได้...อื้อ!!

盛顶

啊!!

เจ้า...ทำไม

抓住

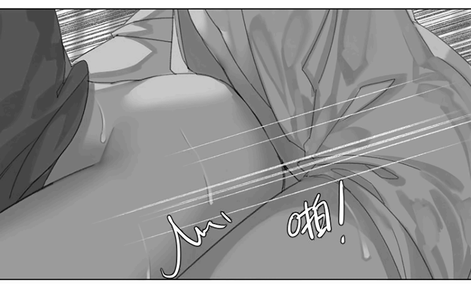

เจ้า....ทำตัวเอง
หลานจ้าน เจ้าจบเห่แล้ว
อั่ก อั่ก
อั่ก อั่ก
พวกเราไหว้ฟ้าดิน ไหว้พ่อแม่ แต่ยังขาดไหว้ครั้งสุดท้ายถือว่ายังมิได้แต่งงาน
ยังไม่แต่งงานแต่ทำเรื่องอย่างนี้แล้ว เจ้ารู้หรือไม่ว่าเรียกว่าอะไร
หากท่านอาเจ้ารู้ฮำเขาจับเจ้าไปใส่ชะลอมหมูถ่วงน้ำแน่

!!
捏住

...จบเห่ไป
นานแล้ว

唔!
咬

啪!

啪啪
啪啪

ไม่อยาก
จะเชื่อ
啊啊
啊啊
啊

เหตุใดข้าจึงไม่ทำเรื่องแบบนี้กับหลานจ้าน ตั้งแต่อายุสิบห้าปล่อยให้เวลาล่วงเลยจนป่านนี้
啪!
抽出
啪啪
啪啪
呼—呼—
呼—呼—
คุณชายรอง หลาน เจ้าเริ่มชอบข้าตั้งแต่เมื่อใด

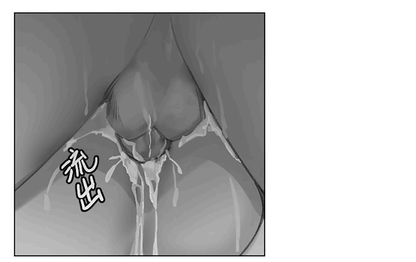

หากเจ้าชอบข้า
มานานแล้วเหตุใด
เจ้าจึงไม่ทำกับข้า
ตั้งแต่แรก

ภูเขาด้านหลัง
แดนเร้นเมฆา ของ
พวกเจ้าก็ทำเลดี

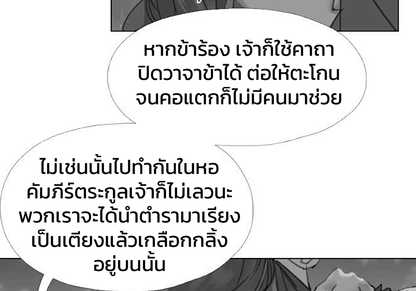
น่าจะฉวยโอกาส
ตอนที่ข้าแอกออกไป
ล่าสัตว์เพียงลำพัง
จับข้ามัด

ลากไปกดบนพื้นหญ้า
แล้วลงมือตาม
ที่เจ้าอยากทำ

...ซี้ด...
เบาหน่อย
อ๊ะ!

流出

เจ้าแรงเยอะขนาดนี้
ข้าไม่มีทางขัดขืนได้เลย

หากข้าร้อง เจ้าก็ใช้คาถา
ปิดวาจาข้าได้ ต่อให้ตะโกน
จนคอแตกก็ไม่มีคนมาช่วย

ไม่เช่นนั้นไปทำกันในหอ
คัมภีร์ตระกูลเจ้าก็ไม่เลวนะ
พวกเราจะได้นำตำราเรียง
เป็นเตียงแล้วเกลือกกลิ้ง
อยู่บนนั้น

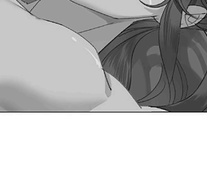

ทำกันสารพัดท่าตาม
อย่างวังวสันต์
ไม่ว่าท่าไหนก็ได้หมด...
...
พี่ชาย...พี่ชาย
...พี่รอง
...ไว้ชีวิต...ไว้ชีวิตข้า
โปรดไว้ชีวิตข้าด้วย
ก็ได้ๆ ข้าไม่พูดแล้ว
ตึ้บ ตึ้บ
ตึ้บ ตึ้บ
หานกวงจวิน
ข้าไม่กล้าแล้ว
เจ้าร้ายกาจยิ่งนัก
ร้ายกาจเกินไปแล้ว
ตึ้บ ตึ้บ
ข้ารับไม่ไหว
ข้ารับไม่ไหว
แล้วจริงๆ
ตึ้บ ตึ้บ
ตึ้บ ตึ้บ
โปรดอย่า
ทำอย่างนี้

พี่รอง โปรด
เมตตาด้วย

อ๊าฮ
อ๊าฮ
อ๊าฮ
อ๊าฮ
ไว้ชีวิตข้าเถอะ
อนาคตเรา
ยังอีกยาวไกล

เอ่อ...คราว
หน้าเรามา
ทำกันอีก
เอาท่าห้อยตัว
กลางอากาศ
ดีหรือไม่

วันนี้เจ้าละเว้น
ไก่อ่อนอย่างข้า
สักครั้งเถอะ
หานกวงจวิน
ผู้นำเกรงขาม
ปรมาจารย์อี่หลิง
พ่ายแพ้ราบคาบ

เจ้ารีบปลดปล่อยเร็วๆ
เข้าเถอะ วันหน้าเรา
ค่อยเปิดศึกกันใหม่

...หากอยาก
ให้หยุดจริงๆ...
เจ้าก็...หุบปาก...
เลิกพูดได้แล้ว...
แต่ข้ามีปาก
ก็ต้องพูดสิ

หลานจ้าน ก่อนหน้านี้
ที่ข้าเคยบอกว่า
จะขึ้นเตียงกับเจ้าทุกวัน
เจ้าช่วยทำเป็น
ไม่ได้ยินได้หรือไม่

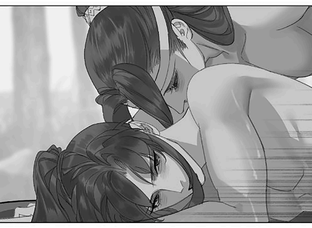

ไม่ได้

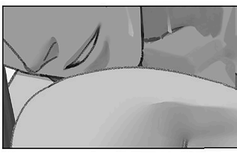

เหตุใดเจ้าจึงพูด
เช่นนี้ก่อนหน้านี้เจ้า
ไม่เคยปฏิเสธข้ามา
ก่อนเลยนะ

ไม่ได้

งั้นสี่วัน

เปลี่ยนเป็นสี่วัน
ทำครั้งได้ไหม
สี่วันไม่ได้ สามวันก็ยังดี
ตุ๊บ
ตุ๊บ
ตุ๊บ
ตุ๊บ

ทุกวันก็
คือทุกวัน

·END·